

[Gert Petersen.]

minister, som endda gennem årene har skrevet meget om socialisme og været meget optaget af socialistiske problemer, ligesom siger, at problematikken er enten fascistisk diktatur, kommunistisk diktatur eller demokrati. Ja men der findes demokratiske former, som dækker over fantastisk social ulighed, som dækker over den groveste udbytning, som dækker over ufrihed for de mange i økonomisk henseende. Derfor synes jeg, at man, hvis man anser sig selv for at have lidt med socialistisk bevægelse at gøre, ikke kan stille det op på den måde. Jeg troede egentlig, at arbejderbevægelsen i Danmark var enig om, at vi havde en fælles interesse i, at det demokrati, som kommer ud af det i Portugal — må vi håbe — bliver et socialistisk demokrati. Dette så meget mere, som et flertal af den portugisiske befolkning, af vælgerne, helt klart har stemt for et socialistisk demokrati, og det er noget andet end et borgerligt demokrati. Det bør være bedre, hvad angår ytringsfrihed, hvad angår mulighed for at komme til orde, være medbestemmende, men det må også — og det er afgørende — gælde hele den økonomiske sektor derved, at samfundet, folket, ejer de afgørende økonomiske nøgleposter, at gods ejernes og kapitalens magt er brudt, og jeg synes egentlig, at den side af kampen burde man fra socialdemokratiets side og fra en socialdemokratisk mindretalsregerings side stille sig positiv over for.

Så var statsministeren inde på en række betragtninger omkring det, jeg sagde. Det er da rigtigt, at socialistisk folkeparti var positiv under de forhandlinger, som fandt sted forud for forliget, og det glæder mig, at statsministeren erkender det. Men det er lige så rigtigt og hører med i billedet, at vi på det bestemteste advarede socialdemokratiet og mindretalsregeringen mod at indgå et forlig med partiet venstre i betragtning af de synspunkter, som vi vidste venstre havde, og som da også kom til at præge det forlig, der blev indgået.

Vi stemte fra SF's side for en række af de forslag, der var stillet. Det svarer også til, hvad jeg sagde i mit indlæg her, at en række af de kortsigtede forslag var relativt gode, ikke var, hvad vi kunne have ventet fra en borgerlig regering, og derfor fortryder vi

stadig væk ikke, at vi bragte denne regering til magten.

Men det er den langsigtede politik, det er galt med. Og her hjælper det heller ikke, når statsministeren siger, at Specialarbejderforbundet selv mener, regeringen meget langt følger Specialarbejderforbundets forslag. Ja, det gør regeringen, for så vidt angår en række af de kortsigtede foranstaltninger, der skal skaffe 30-40.000 job her i de kommende 5-6 måneder. Men hvad med de 100.000 eller 150.000 andre arbejdsløse, der må stå i venteværelset, som ikke får job? Det drejer sig også om dem, og det er dette problem, som Specialarbejderforbundets langsigtede forslag går på. Og det er her, regeringen har svigtet. Den har ikke spillet ud i den åbningstale med bare noget, der minder om de forslag, vi har hørt fra Specialarbejderforbundets side. Og den har ikke kunnet gøre det, det er ikke i mit indlæg, der findes en inkonsekvens. Det er i statsministerens eget ræsonnement, når han siger, at Gert Petersen på den ene side anerkender, man dog har gjort noget, og på den anden side kritiserer regeringen. Ja men det gør jeg, fordi september måned blev en afgørende skæringsdag. Indtil da havde regeringen en vis frihed til at spille ud, og den gjorde det, og det skal ikke bebrejdes den, tværtimod. Men nu har regeringen accepteret, at venstre har lagt lænker på den. Den har bundet sig til en langsigtet politik, der har to hovedelementer: indkomstpolitik og besparelser, mens derimod alt det andet med bekæmpelse af spekulationen, med en styring af kapitalen osv. er lagt ad acta, er gemt væk i arkiverne for de næste tre år, hvis det forlig holder, og derfor skal vi bidrage til, at det ikke holder.

Jeg håber, at jeg nu fik trukket helt klart op, hvad det er, jeg mente, altså at det ikke er os, der er inkonsekvente, men at det er regeringen, som har accepteret en politikændring i sidste måned.

Jeg vil sige om den stillede dagsorden, at jeg er ked af, at venstresocialisterne kommer med et dagsordensforslag helt uden på forhånd at orientere andre partier, om hvilke de ved, at de er lige så stærke modstandere af det fascistiske styre, som de selv er. Hvorfor er jeg ked af det? For det første fordi dagsordensforslaget er formuleret så-